

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIESTI

Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal

DOSAR Nr. 3/2008

DECIZIA NR. 128

Sedința publică din 31 ianuarie 2008

Președinte : Alexandrina Urlețeanu

Judecători : Maria Pohoată

Valentin Niță

Grefier : Mirela Costache

Pe rol fiind soluționarea recursurilor formulate de reclamanta SC SRL, cu sediul în str. nr. 2, județul Prahova și pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice, cu sediul în str. nr. 17, județul Prahova, împotriva sentinței nr. 128 din 31 ianuarie 2008 pronunțată de Tribunalul Prahova, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, cu sediul în str. nr. 5.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns recurenta-reclamantă SC SRL reprezentată de avocat din cadrul Baroului, lipsind recurenta-pârâtă D.G.F.P. și intimata-pârâtă Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care a învederat că recursul declarat de pârâta D.G.F.P. este scutit de plata taxei de timbru și recurenta a solicitat, prin motivele de recurs, judecarea cauzei în temeiul prevederilor art. 242 alin. (2) C.proc. civ..

Avocat, având cuvântul pentru recurenta-reclamantă, menționează că nu are cereri de formulat și solicită cuvântul în susținerea recursului.

Curtea, luând act că recurenta-reclamantă nu are cereri de formulat, iar recurenta-pârâtă a solicitat, prin motivele de recurs, judecarea cauzei în lipsă, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbateri.

Avocat, având cuvântul pentru recurenta-reclamantă, critică sentința atacată pentru nelegalitate și netemeinicie, în sensul că în mod greșit a fost anulată în parte decizia și decizia de impunere. Suma a fost achitată de către societatea recurentă la bugetul de stat conform extrasului de cont decontat după la dosar.

Prin obligarea la plata aceleiași sume, efectuată în contul bugetului de stat urmare a unor disfuncționalități de interpretare a legislației aplicabile, de către organele fiscale ar duce la o plată dublă.

Solicită admiterea recursului, modificarea în parte a sentinței, în sensul anulării în totalitate a deciziei nr. deciziei de impunere nr. și a raportului de inspecție fiscală și exonerarea de plata TVA.

Solicită respingerea recursului declarat de pârâta D.G.F.P. ca nefondat și menținerea sentinței recurate, ca temeinică și legală.

Depune la dosar concluzii scrise și nu solicită cheltuieli de judecată.

CURTEA

Prin sentința nr. 104 din 6 octombrie 2007, Tribunalul Buzău a admis în parte acțiunea formulată de SC S... SRL, în contradictoriu cu pârâții D.G.F.P. și Direcția Generală de Administrarea Impozitelor, anulând în parte decizia nr. 104/10.10.06, decizia de impunere nr. 104/10.10.06, raportul de inspecție fiscală din data de 10.10.06, toate emise de către pârâta DGFP și toate în ceea ce privește majorările de întârziere aferente TVA, în sumă de 10.000 lei, și a exonerat reclamanta de plata majorărilor de întârziere precizate.

Pentru a pronunța această soluție instanța fondului a reținut că pârâta a considerat că pentru construcțiile ușoare modulate livrate de către reclamantă, nu sunt aplicabile dispozițiile art. 160 ind. 1 alin. 2 lit. c din codul fiscal, respectiv nu sunt aplicabile măsurile de simplificare, întrucât construcțiile precizate nu pot fi asimilate clădirilor; potrivit disp.art. 65 ind. 1 alin. 3 din Titul VI al HG 44/2004 „prin clădire se înțelege orice construcție legată nemijlocit de sol...”.

Or, caracteristica principală a construcțiilor ușoare livrate de către reclamantă este mobilitatea, generată de faptul că ele sunt amplasate pe sol, fără turnarea vreunui fundații sau temelii, nefiind astfel legate nemijlocit de sol.

Mai reține prima instanță că, așa cum a stabilit și pârâta, inițial reclamanta a calificat corect natura construcțiilor, procedând la emiterea facturilor și colectarea TVA, schimbarea punctului său de vedere fiind generat de adresa emisă de către Agenția Națională a Rezervelor de Stat, care la rândul ei a fost generată de concluziile D.G.F.P. exprimate în cadrul raportului de inspecție fiscală nr. 104/10.10.06.

Prima instanță mai reține că, nefiind similare clădirilor din punct de vedere fiscal, pentru construcțiile ușoare modulate livrate de către reclamantă nu erau aplicabile măsurile de simplificare prevăzute de codul fiscal, astfel că reclamanta trebuia să colecteze TVA pentru acestea, TVA stabilită prin actele administrativ-fiscale contestate fiind legală și corect calculată.

Instanța de fond a apreciat că este lipsit de relevanță faptul că suma de 10.000 lei a fost virată la bugetul de stat de către Agenția Națională a Rezervelor de Stat, întrucât prin aceasta nu s-a anulat sau stins în alt mod obligația reclamantei de a plăti TVA. În realitate, reclamanta a rambursat în mod eronat TVA către Agenția Națională a Rezervelor de Stat, care, la rândul ei, a făcut o plată nedatorată către bugetul de stat, urmând ca atât reclamanta cât și agenția să procedeze la recuperarea pe cale legală, a sumelor plătite în mod nejustificat.

În ceea ce privește majorările de întârziere aferente TVA precizată, în cuantum de 10.000 lei, tribunalul a apreciat că acestea au fost stabilite în mod nejustificat în sarcina reclamantei. Reclamanta a procedat inițial corect la colectarea

TV
Pe
de
D.
Ec

It
fi
sa
ad

ne
de

C.

ne
pa
co
su

a
di
d

d
2
It
re

c

s
d

n

p
r
n
f

c
a

f
r

TVA, însă rambursarea lui către Agenția Națională a Rezervelor de Stat și, implicit, întârzierea în virarea acestuia a fost generată de modul defectuos de interpretare al dispozițiilor art. 160¹ alin. 2 lit. c din codul fiscal de către D.G.F.P., care este totuși, ca și pârâta, o instituție subordonată Ministerului Economiei și Finanțelor.

Faptul că reclamanta s-a conformat dispozițiilor date de către DGFP, respectiv divergența de opinie existentă între pârâtă și D.G.F.P. nu poate fi imputată reclamantei, respectiv nu poate fi apreciată ca fiind culpabilă atitudinea sa de conformare față de dispozițiile unei instituții fiscale, dată în cadrul unui act administrativ-fiscal.

Prima instanță a apreciat că nu poate fi reținută culpa reclamantei în nevirarea la termen a TVA, aceasta în mod greșit fiind obligată la plata majorărilor de întârziere aferente TVA.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs reclamanta SC SRL și pârâta D.G.F.P.

Reclamanta SC SRL critică sentința pentru nelegalitate și netemeinicie, considerând că în mod greșit a fost admisă acțiunea în parte și a exonerat-o de plata majorărilor de întârziere reținute prin deciziile contestate, dar a menținut obligația sa la plata sumei de 1.000.000 lei TVA. Această sumă a fost achitată prin A.N.R.S., care, conform extrasului de cont depus, a fost deja plătită la bugetul de stat, iar prin obligarea sa la plata aceleiași sume, ar duce la o plată dublă, efectuată în contul bugetului de stat, urmare a unor disfuncționalități de interpretare a legislației aplicabile, de către organele fiscale.

Se mai susține că, a achitat cu ordinul de plată nr. 1000/2006 suma de 1.000.000 RON conform Dispozițiilor Raportului de Inspecție Fiscală nr. 1000/2006 întocmit de Agenția Națională de Administrare Fiscală-D.G.F.P., raport care în conformitate cu dispozițiile Codului de procedură fiscală reprezintă titlu executoriu.

Se mai susține că la data controlului, bugetul de stat nu se înregistrează cu prejudiciu privind suma de 1.000.000 lei, aceasta fiind achitată.

Se solicită admiterea recursului, modificarea în parte a sentinței, în sensul anulării în totalitate a Deciziei nr. 1000/2006 a DGFP și implicit a deciziei de impunere nr. 1000/2006, precum și a raportului de inspecție fiscală.

Recurenta-pârâtă D.G.F.P. critică sentința pentru nelegalitate și netemeinicie, invocând incidența disp.art. 304 pct. 9 și 304¹ C.proc. civ.

Astfel, susține, în esență, că în mod greșit reclamanta a fost exonerată de plata majorărilor de întârziere, deoarece, câtă vreme contestația reclamantei a fost respinsă pentru suma de 1.000.000 lei reprezentând TVA, aceasta datorează și majorările de întârziere aferente TVA în sumă de 1.000.000 lei, calculate conform prevederilor O.G. nr. 92/2003 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Mai susține recurenta-pârâtă, că reclamanta nu a contestat faptul că, în cauză, nu se aplică "taxarea inversă". Motivarea potrivit căreia obligarea ei la plată ar conduce la o „dublă plată” nu poate fi reținută, întrucât virarea sumei către A.N.R.S. nu echivalează cu anularea obligației de a respecta prevederile legale, în sensul colectării TVA.

Se mai arată că suma de lei a fost virată în alt cont decât contul bugetar în care se virează TVA și care reprezintă restituiri de fonduri din finanțarea bugetară a anilor precedenți, iar reclamanta avea dreptul să refuze stornarea facturilor fiscale, precum și rambursarea sumei către A.N.R.S.

și posibilitatea de a formula contestație împotriva Raportului de inspecție fiscală parțială întocmit de către DGFP.

Se solicită admiterea recursului, modificarea în parte a sentinței, în sensul respingerii în totalitate a acțiunii.

Verificând actele și lucrările dosarului, văzând motivele de recurs, precum și dispozițiile art. 304 C.proc. civilă, Curtea constată următoarele:

Cu privire la recursul declarat de reclamanta SC SA se reține că, în baza contractului de furnizare nr. încheiat de reclamantă în calitate de furnizor și Agenția Națională a Rezervelor de Stat, reclamanta a livrat cantitatea de bucăți de construcții ușoare din elemente modulate, pentru cazarea familiilor sinistrate, încheind facturile fiscale corespunzătoare și colectând TVA în sumă de lei.

În luna martie, A.N.R.S UT i-a solicitat să storneze facturile din luna să emită noi facturi cu mențiunea „taxare inversă” și să-i restituie suma de lei, motivat de faptul că, urmare raportului de inspecție fiscală nr. întocmit de DGFP, s-a stabilit că pentru construcțiile ușoare livrate trebuiau aplicate prevederile art. 169¹ Cod fiscal privind taxarea inversă, astfel că reclamanta a achitat prin ordinul de plată nr. suma precizată, sumă ce ulterior a fost virată la bugetul de stat de către Agenția Națională a Rezervelor de Stat.

Ulterior controlului efectuat la sediul reclamantei de către inspectorii pârâtei, s-a încheiat raportul de inspecție fiscală din data de , prin care s-a reținut că reclamanta a stornat greșit facturile și a aplicat eronat dispozițiile art. 160¹ alin. 2 lit. c din Legea nr. 571/2003 și a stabilit în sarcina de plată a reclamantei obligația de plată a TVA în sumă de lei cu majorările de întârziere aferente.

Reclamanta, conformându-se unui act de control administrativ fiscal emis de D.G.F.P., o instituție direct subordonată Ministerului Economiei și Finanțelor și cu putere legală de a interpreta normele legale de natură fiscală, a achitat prin ordinul de plată nr. suma precizată, sumă care a fost virată la bugetul consolidat al statului și, conform codului fiscal, indiferent de tipul contului, toate aceste sume se fac venit la bugetul consolidat al statului.

Obligarea reclamantei la plata acestei sume ar conduce la o dublă plată, efectuată în contul bugetului de stat, urmare a unor disfuncționalități de interpretare a legislației aplicabile, de către organele fiscale.

Ca atare, recursul reclamantei va fi admis, va fi modificată sentința, în sensul anulării în totalitate a deciziei , a deciziei de impunere , a raportului de inspecție fiscală și exonerarea reclamantei de plata TVA.

Cu privire la recursul declarat de pârâta D.G.F.P., acesta este nefondat după cum se va arăta în continuare.

În mod corect prima instanță a apreciat că nu se poate reține culpa reclamantei în nevirarea la termen a TVA. Faptul că reclamanta s-a conformat

dispozițiilor date de către DGFP nu îi poate fi imputată acesteia, această întârziere fiind generată de modul defectuos de interpretare a dispozițiilor art. 160¹ alin. 2 lit. c din Codul fiscal de către D.G.F.P. care este o instituție subordonată Ministerului Economiei și Finanțelor, de același rang și cu aceleași atribuții ca și pârâta DGFP.

Ca atare, recursul declarat de DGFP va fi respins ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Admite recursul formulat de reclamanta **SC SRL**, cu sediul în str. nr. județul, împotriva sentinței nr. din pronunțată de Tribunalul în contradictoriu cu pârâta **Direcția Generală de Administrare a**, cu sediul în str. nr. sector.

Modifică sentința mai sus menționată, în sensul că anulează în totalitate decizia nr., decizia de impunere nr. și raportul de inspecție fiscală din data de, toate emise de pârâta DGFP Prahova și exonerează reclamanta de plata TVA.

Respinge recursul formulat de pârâta **Direcția Generală a Finanțelor Publice**, cu sediul în str. nr. județul împotriva sentinței nr. din pronunțată de Tribunalul, ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 31 ianuarie 2008.

PREȘEDINTE,
Alexandrina Urleteanu

JUDECĂTORI,
Măria Pohoată Valentin Niță

GREFIER,
Mirela Costache

Red. VN
Dact. MC
3 ex./ 18.03.2008
d.f. 3017/105/2007 Trib. Prahova
j.f. Ionel Stănescu
Iuliana Lucacel
*Operator de date cu caracter personal
Nr. notificare nr. 3120*